

kladě skutkového zjištění, žalovaným ostatně v dovolání doznaného, že dlužník a žalovaný byli švakři, že žalovanému byly před uzavřením smíru známy nepříznivé majetkové poměry Edmunda R-a, a že jeho (žalovaného) právní zástupce věděl, že jest dlužník žalován, k závěru, že dlužník měl zkracovací úmysl a že žalovanému nemohl tento úmysl býti neznámým, kterýmžto závěrem jako skutkovým je dovolací soud vázán, nelze o tom pochybovati, že tato úmluva směřující k tomu, by nastala dřívější splatnost pohledávky a bylo tím dosaženo dříve exekučního titulu, jest odporovatelnou podle § 2 čís. 3 odp. ř. (Ehrenzweig str. 105). Úmluvou tou nastalo zkrácení věřitelů, neboť bylo jí zhoršeno jejich procesní postavení a byl při nejmenším stížen jejich zásah na jmění dlužníkovo (Ehrenzweig str. 110) a jsou proto vzhledem k ostatnímu zjištění odvolacího soudu splněny všechny předpoklady § 2 čís. 3 odp. ř. Je-li však už zřízení exekučního titulu odporovatelným, stávají se odporovatelnými podle ustanovení § 13 odp. ř. i exekuční úkony, jichž žalovaný se domohl na základě takového titulu. Jich odporovatelnost kotví v odporovatelnosti základního právního jednání žalovaného, v uzavření smíru (Bartsch-Pollak str. 208, 209, Ehrenzweig str. 115, 116, 314). Nebylo proto ani třeba zabývati se otázkou, zda jde, pokud se týče nabýtí zájemního zástavního práva, o odporovatelnost podle § 3 čís. 2 odp. ř. a zda lze mimo úpadek odporovati zajištění pravé pohledávky. Pokud jde o otázku formelní úpravy žalobního žádání, dlužno při jejím posuzování míti na zřeteli ustanovení §§ 12 a 13 odp. ř. Podle nich jest odporující věřitel oprávněn požadovati to, co odporovatelným jednáním ušlo ze jmění dlužníkova. Zvláštního návrhu, aby bylo právní jednání prohlášeno bezúčinným, zapotřebí není (Bartsch-Pollak str. 1054). Žalobce tudíž nepochybil, neučiniv žalobní návrh na zjištění bezúčinnosti smíru. Podle § 13 odp. ř. stačil pro posouzení věci návrh obsažený ve výroku prvního soudu pod 2.

### Čís. 8152.

**Bylo-li povoleno oddělení pozůstalostního jmění také k zabezpečení nároku nezletilce na povinný díl, jest vyřídití konečný účet opatrovníka pozůstalostního jmění v řízení nesporném.**

(Rozh. ze dne 21. června 1928, R I 426/28.)

Pozůstalostní soud nevyřídil účet dědice ze správy pozůstalosti, maje za to, že jest ho vyřídití pořadem práva. Rekursní soud zrušil usnesení prvního soudu a uložil mu, by, doplně řízení, vydal nové usnesení.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

### Důvody:

Stěžovatelé vycházejí z právního názoru projeveného v rozhodnutí nejvyššího dvoru soudního ve Vídni ze dne 24. října 1888, čís. 10.993

přístupného ve sbírce Glaser Unger svazek 26, čís. 12.410, podle kterého vyřízení účtu k dědictví se přihlásivšího dědice ze svěřené mu správy pozůstalosti má se státi vždy pořadem práva a podle kterého uznává se jediná výjimka ve příčině poručenských a opatrovnických účtů, s nimiž dlužno nakládati a je vyřídití podle zvláštních předpisů (§§ 241, 242 a 282 obč. zák. a §§ 208 až 214 nesp. říz.), kterážto výjimka však nemá platnost ve příčině účtů správců pozůstalosti, jejichž práva a povinnosti jsou na roveň postavena oněm uschovatele, vnuceného správce a zmocněnce (§§ 968 a 1012 obč. zák.). Jde o to, hodí-li se citované rozhodnutí na tento případ, a tu je jediné směrodatným, že usnesením soudu prvé stolice ze dne 13. listopadu 1920 povoleno bylo k návrhu nezletilého nepominutelného dědice Karla R-a a pozůstalé manželky Boženy W-ové oddělení pozůstalostního jmění z důvodu § 812 obč. zák. k zabezpečení nároku řečeného nezletilce na vyplacení povinného dílu a nároku vdovina na vyplacení odkazu 100.000 Kč, jakož i jejího nároku na poskytnutí potřebné slušné výživy z pozůstalosti podle § 796 obč. zák. ve znění § 71 cís. nařízení ze dne 12. října 1914, čís. 276 ř. zák. a že ku správě pozůstalostního jmění ustanoven byl za opatrovníka Rudolf W. Nyní jde o vyřízení konečného účtu tohoto takto zřízeného opatrovníka pozůstalostního jmění. Podle §§ 49 a 162 nesp. říz. má soud práva nezletilých nepominutelných dědiců při projednání pozůstalosti chrániti z úřední povinnosti. Před vyšetřením a zajištěním povinného dílu pozůstalost nesmí vůbec býti odevzdána. Přihlédne-li se vedle těchto zákonitých ustanovení k zásadě vyslovené už v této věci v rozhodnutí tohoto nejvyššího soudu, sb. n. s. čís. 4649, podle které sice je rozhodujícím okamžikem pro vypočtení čisté pozůstalosti zůstavitelovo úmrtí, ale veškeré až do skutečného přikázání povinného dílu, t. j. do jeho zaplacení nepominutelnému dědici (dvorní dekret ze dne 27. března 1847, čís. 1051 sb. z. s.) nastalé změny pozůstalostního jmění jdou na účet nepominutelného dědice stejně, jako kdyby byl spoluvlastníkem pozůstalosti, že tedy je nepominutelný dědic oprávněn podle §§ 786, 830 a 837 obč. zák. a podle citovaného dekretu požadovati na dědici vedoucím správu pozůstalosti kladení účtu za ono mezidobí a poměrný díl na zisku, na ztrátě i na výtěžcích pozůstalosti až do vyplacení povinného dílu, sluší uznati, že v tomto případě jde při vyřizování konečného účtu o takové zájmy pod zvláštní ochranou zákona stojící nezletilé osoby, na které dopadá svrchu uvedená výjimka dovolateli citovaného rozhodnutí, že totiž účet jest vyřídití v nesporném řízení.

### Čís. 8153.

**O povinnosti manželského otce k výživě nezletilých dětí jest rozhodnouti v řízení nesporném.**

**V nesporném řízení, v němž má býti manželský otec přidržen k placení výživného nezletilým dětem, nutno zřídití dětem opatrovníka.**

(Rozh. ze dne 21. června 1928, R I 437/28.)